HOTĂRÂREA CURȚII (Camera întâi)

20 mai 2010 *

În cauza C-434/08,

având ca obiect o cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată în temeiul articolului 234 CE de Oberlandesgericht Oldenburg (Germania), prin decizia din 11 septembrie 2008, primită de Curte la 1 octombrie 2008, în procedura

Arnold und Johann Harms als Gesellschaft bürgerlichen Rechts

împotriva

Freerk Heidinga,

* Limba de procedură: germana.

CURTEA (Camera întâi),

compusă din domnul A. Tizzano, președinte de cameră, domnii E. Levits, A. Borg Barthet (raportor), J.-J. Kasel și M. Safjan, judecători,

avocat general: domnul J. Mazák,
grefier: doamna C. Strömholm, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 3 decembrie 2009,

luând în considerare observațiile prezentate:

— pentru Arnold und Johann Harms als Gesellschaft bürgerlichen Rechts, de F. Schulze, Rechtsanwalt;

— pentru guvernul german, de domnii M. Lumma și N. Graf Vitzthum, în calitate de agenți;

— pentru Comisia Europeană, de domnul F. Erlbacher și de doamna F. Clotuche-Duvieusart, în calitate de agenți,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 4 februarie 2010,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare privește interpretarea Regulamentului (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori și de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 2019/93, (CE) nr. 1452/2001, (CE) nr. 1453/2001, (CE) nr. 1454/2001, (CE) nr. 1868/94, (CE) nr. 1251/1999, (CE) nr. 1254/1999, (CE) nr. 1673/2000, (CEE) nr. 2358/71 și (CE) nr. 2529/2001 (JO L 270, p. 1, rectificare în JO 2004, L 94, p. 70, Ediție specială, 03/vol. 49, p. 177, rectificare în Ediție specială, 03/vol. 76, p. 291, și în JO 2009, L 96, p. 39).

2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între Arnold und Johann Harms als Gesellschaft bürgerlichen Rechts, pe de o parte, și domnul Heidinga (denumit în continuare „cumpărătorul"), pe de altă parte, referitor la executarea obligațiilor ce rezultă din contractul de vânzare-cumpărare a unei exploatații agricole.

Cadrul juridic

Reglementarea Uniunii

Regulamentul nr. 1782/2003

3 Regulamentul nr. 1782/2003 instituie, printre altele, o schemă de sprijin pentru venit acordat agricultorilor. Această schemă este desemnată, la articolul 1 a doua liniuță din acest regulament, drept „schema de plată unică".

4 Potrivit considerentului (2) al Regulamentului nr. 1782/2003:

„Plata integrală a ajutorului direct trebuie condiționată de respectarea normelor în materie de terenuri, de producție și de activitate agricolă. Respectivele norme trebuie să urmărească integrarea, în organizarea comună a pieței, a standardelor de bază în materie de mediu, de siguranță a produselor alimentare, de sănătate și de bunăstare animală, precum și de bune condiții agricole și de mediu. Dacă aceste standarde de bază nu sunt respectate, statele membre ar trebui să suspende ajutorul direct, parțial sau integral, după criterii proporționate, obiective și progresive. Această anulare nu trebuie să aducă atingere sancțiunilor actuale sau ulterioare prevăzute în orice alte dispoziții din legislația comunitară sau națională."

5 În considerentul (3) al acestui regulament se afirmă printre altele:

„Pentru a se evita abandonarea terenurilor agricole și pentru a asigura menținerea lor în bune condiții agricole și de mediu, trebuie stabilite standarde care se bazează sau nu pe dispozițiile statelor membre. […]”

6 Potrivit considerentului (21) al Regulamentului nr. 1782/2003:

„Schemele de sprijin din cadrul politicii agricole comune acordă un ajutor direct de venit, în special pentru a asigura un nivel de viață echitabil pentru populația agricolă. Acest obiectiv este direct legat de conservarea zonelor rurale. Pentru a se evita alocarea incorectă a resurselor comunitare, nu ar trebui efectuată nicio plată de sprijin al agricultorilor care au creat în mod artificial condițiile necesare pentru a beneficia de astfel de plăți.”

7 Considerentul (24) al acestui regulament prevede:

„Îmbunătățirea competitivității în agricultura comunitară și dezvoltarea unor standarde în materie de calitate a produselor alimentare și de mediu implică în mod obligatoriu o scădere a prețurilor instituționale la produsele agricole, precum și o creștere a costurilor de producție pentru exploatațiile agricole din Comunitate. Pentru a atinge aceste obiective și pentru a promova o agricultură durabilă și mai bine orientată spre piață, ar trebui să se treacă de la sprijinirea producției la sprijinirea producătorului, prin introducerea unui sistem de ajutor de venit separat pe fiecare exploatație agricolă. Separarea nu modifică sumele plătite efectiv producătorilor, dar

mărește considerabil eficiența ajutorului de venit. Prin urmare, este oportun să se condiționeze plata unică pe exploatație de respectarea standardelor în materie de mediu, de siguranță a produselor alimentare, de sănătate și de bunăstare animală, precum și de menținerea unor bune condiții agricole și de mediu în exploatație."

8 În considerentul (30) al regulamentului menționat se afirmă printre altele:

„Pentru a facilita transferul drepturilor la primă, cuantumul total pe care îl poate solicita o exploatație ar trebui divizat în mai multe părți (drepturi la plată) și raportat la un anumit număr de hectare eligibile care urmează să fie determinat. Pentru evitarea transferurilor în scopuri speculative care duc la acumularea unor drepturi la plată care nu corespund realității agricole, trebuie prevăzute, pentru acordarea ajutorului, raportul dintre drepturi și un anumit număr de hectare eligibile, precum și posibilitatea de limitare a transferului de drepturi în cadrul unei regiuni. […]"

9 Potrivit articolului 2 din același regulament:

„[…] se definesc următorii termeni:

(a) «agricultor»: o persoană fizică sau juridică sau un grup de persoane fizice sau juridice […] care desfășoară o activitate agricolă;

[…]

(c) «activitate agricolă»: producția, creșterea sau cultivarea de produse agricole, inclusiv recoltarea, mulsul, creșterea și deținerea de animale în scopuri agricole sau menținerea de terenuri în bune condiții agricole și de mediu, conform definițiilor prevăzute în articolul 5;

[…]"

10 Titlul II din Regulamentul nr. 1782/2003 cuprinde un capitol, capitolul 1, intitulat „Condiționare", compus din articolele 3-9. Articolul 3 din acest regulament, intitulat „Cerințe principale", prevede:

„(1) Orice agricultor care primește plăți directe trebuie să respecte cerințele de reglementare în materie de gestionare, prevăzute în anexa III, conform calendarului stabilit în aceeași anexă, precum și condițiile agricole și de mediu stabilite în conformitate cu articolul 5.

(2) Autoritatea națională competentă oferă agricultorului lista cu cerințele de reglementare în materie de gestionare și cu bunele practici agricole și de mediu care trebuie respectate."

11 Titlul III din regulamentul menționat, intitulat „Schema de plată unică", include, în capitolele 1-4, regulile de bază aplicabile acestui sistem de sprijin pentru venitul agricultorilor „decuplat" de producție.

12 Potrivit articolului 33 alineatul (1) din acest regulament:

„Agricultorii au acces la schema de plată unică:

(a) dacă au primit o plată în cursul perioadei de referință prevăzute în articolul 38 sau în temeiul a cel puțin uneia dintre schemele de sprijin prevăzute în anexa VI sau

(b) dacă au primit exploatația sau o parte din exploatație cu titlu de moștenire sau de moștenire anticipată de la un agricultor care respecta cerințele prevăzute la litera (a), sau

(c) dacă au primit un drept de plată din rezerva națională sau printr-un transfer."

13 Articolul 36 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1782/2003 prevede:

„Ajutorul acordat în cadrul schemei de plată unice se plătește pentru drepturile de plată definite în capitolul 3 și însoțite de un număr egal de hectare eligibile pentru ajutor, așa cum sunt definite în articolul 44 alineatul (2)."

14 Potrivit articolului 44 din regulamentul menționat, intitulat „Utilizarea drepturilor la plată”:

„(1) Orice drept la plată pentru un hectar eligibil pentru ajutor conferă dreptul la plata cuantumului stabilit de dreptul respectiv.

(2) Prin «hectar eligibil pentru ajutor» se înțelege orice suprafață agricolă a exploatației, ocupată cu terenuri arabile și cu pășuni permanente, cu excepția suprafețelor ocupate cu culturi permanente și cu păduri sau destinate unei activități neagricole.

[…]”

15 Articolul 46 din Regulamentul nr. 1782/2003, intitulat „Transferul drepturilor la plată”, prevede:

„(1) Drepturile la plată nu pot fi transferate decât unui agricultor din același stat membru, cu excepția moștenirilor sau a moștenirilor anticipate.

[…]

(2) Drepturile la plată pot fi transferate prin vânzare sau prin orice altă formă de cesiune definitivă, cu sau fără terenuri. În schimb, este autorizată arendarea sau orice altă tranzacție similară cu condiția ca transferul drepturilor la plată să fie însoțit de transferul unui număr echivalent de hectare eligibile pentru ajutor.

Cu excepția cazurilor de forță majoră sau a circumstanțelor excepționale prevăzute în articolul 40 alineatul (4), un agricultor nu își poate transfera drepturile la plată, fără terenuri, decât după ce a utilizat, în sensul articolului 44, cel puțin 80 % din drepturile sale într-o perioadă de cel puțin un an calendaristic sau după ce a cedat în mod voluntar rezervei naționale toate drepturile pe care nu le-a utilizat în decursul primului an de aplicare a regimului de plată unică.

[…]”

16 Secțiunea 1 a capitolului 5 din acest regulament, intitulată „Aplicarea regională”, prevede posibilitatea statelor membre de a aplica schema de plată unică la nivel regional.

17 Articolul 59 alineatele (1) și (3) din Regulamentul nr. 1782/2003, care face parte din secțiunea menționată, prevede:

„(1) În circumstanțe justificate în mod corespunzător și conform unor criterii obiective, statul membru poate împărți cuantumul total al plafonului regional stabilit în conformitate cu articolul 58 sau o parte din acest plafon între toți agricultorii ale

căror exploatații sunt situate în regiunea în cauză, inclusiv cei care nu îndeplinesc criteriile de eligibilitate prevăzute în articolul 33.

[…]

(3) În cazul împărțirii parțiale a cuantumului total al plafonului regional, agricultorii beneficiază de drepturi a căror valoare unitară se calculează prin împărțirea părții corespunzătoare din plafonul regional stabilit în conformitate cu articolul 58 la numărul de hectare eligibile pentru ajutor, în sensul articolului 44 alineatul (2), stabilit la nivel regional.

În cazul în care agricultorul poate beneficia, de asemenea, de drepturi calculate din partea rămasă din plafonul regional, valoarea unitară regională a fiecăruia dintre drepturile respectivului agricultor, cu excepția drepturilor de scoatere temporară a terenurilor din circuitul agricol, este majorată cu un cuantum corespunzător cuantumului de referință împărțit la numărul de drepturi ale agricultorului stabilit în conformitate cu alineatul (4).

[…]”

18 Articolul 62 din Regulamentul nr. 1782/2003 permite statelor membre să decidă ca, începând cu anul 2005, sumele provenind din prima pentru produse lactate și din plățile suplimentare, prevăzute la articolele 95 și 96 din acest regulament, să fie incluse la nivel național sau regional, integral sau parțial, în schema de plată unică.

Reglementarea națională

19 În temeiul articolului 2 alineatul (1) din Legea de aplicare a schemei de plată unică (Betriebsprämiendurchführungsgesetz, denumită în continuare „BetrPrämDurchfG"), plata unică se acordă la nivel regional începând cu 1 ianuarie 2005 potrivit modalităților prevăzute de legea menționată și, respectiv, de regulamentul de aplicare a schemei de plată unică.

20 Potrivit articolului 5 alineatul (1) din BetrPrämDurchfG, pentru fiecare agricultor, cuantumul de referință al plății unice este compus, în temeiul dispozițiilor articolului 59 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1782/2003 coroborate cu cele ale alineatului (3) al acestui articol, dintr-un cuantum corespunzător exploatației și dintr-un cuantum bazat pe suprafață.

21 Cuantumul corespunzător exploatației se calculează pe baza plăților directe anterioare enumerate la articolul 5 alineatul (2) punctul 1 din BetrPrämDurchfG, la care trebuie adăugată prima pentru produse lactate și suplimentele de primă pentru produse lactate. Cuantumul bazat pe suprafață se calculează prin împărțirea sumei rămase din plafonul regional la numărul de hectare eligibile pentru ajutor.

Acțiunea principală și întrebarea preliminară

22 Din decizia de trimitere reiese că, prin actul autentic din 8 noiembrie 2005, doamna Amkeline Gertha Harms și domnul Johann Harms (denumiți în continuare

„vânzătorii") i-au vândut cumpărătorului o serie de terenuri arabile, precum și o serie de rezerve furajere și de cantități de referință de lapte. Pe lângă transmiterea a 9,6 hectare de teren agricol aflate în proprietatea vânzătorilor, contractul de vânzare-cumpărare prevedea și posibilitatea cumpărătorului de a prelua, prin intermediul unor convenții ce urmau a fi încheiate cu proprietarii sau cu avânzii-cauză, aproximativ 100 de hectare de teren pe care vânzătorii le dețineau în temeiul unor contracte de arendare și al unor contracte de folosință.

23 Părțile la contractul de vânzare-cumpărare au convenit de asemenea ca vânzătorii să transmită cumpărătorului, fără vreo contraprestație financiară, toate drepturile la plată care le vor fi atribuite în temeiul terenurilor agricole ce fac obiectul contractului, precum și al celor ce fac obiectul contractelor de arendare sau al contractelor de folosință preluate de cumpărător.

24 Articolul 9 din contractul de vânzare-cumpărare cuprindea printre altele următoarea clauză:

„De îndată ce drepturile la plată vor fi stabilite și vor fi atribuite în mod definitiv, vânzătorii încunoștințează cumpărătorul cu privire la cuantumul acestora în termen de două săptămâni de la luarea la cunoștință, dar nu mai târziu de 15 ianuarie 2006.

Părțile convin să încheie, până la data de 15 februarie 2006, […] un contract privind transferul drepturilor de plată concrete, precizând modalitățile de identificare și cuantumul.

În termen de o lună de la data încheierii contractului de mai sus, părțile se angajează să declare transferul autorităților ce administrează baza de date centrală a sistemului integrat de gestionare și control.

Părțile convin că, în raporturile dintre acestea, cumpărătorul este îndreptățit la 40 de drepturi la plată pentru terenuri arabile și la 40 de drepturi la plată pentru pășuni permanente, precum și la o parte din drepturile la plată corespunzătoare exploatației («top up») limitată la ceea ce corespunde cantității individuale de referință pentru lapte pe care cumpărătorul a obținut-o prin arendare în cadrul preluării exploatației agricole (aproximativ 622 000 kg).

Cumpărătorul se angajează să transmită vânzătorilor, după ce i-au fost plătite, sumele suplimentare primite anual în temeiul drepturilor la plată corespunzătoare exploatației și al celor bazate pe suprafață (ceea ce reprezintă aproximativ 15 drepturi la plată pentru terenuri arabile, aproximativ 15 drepturi la plată pentru pășuni permanente și plăți compensatorii pentru o cantitate individuală de referință de aproximativ 1 000 000 kg de lapte) […]”

25 Contractul de vânzare-cumpărare a fost executat și dreptul de proprietate asupra terenului arabil a fost transferat către cumpărător. La data de 1 aprilie 2006, au fost transferate cumpărătorului 111,79 drepturi la plată.

26 Prin declarația de cesiune întocmită în scris la 29 ianuarie 2007, vânzătorii au cesionat reclamantei din acțiunea principală drepturile rezultate din contractul de vânzare-cumpărare.

27 Întemeindu-se pe contractul de vânzare-cumpărare menționat și pe convenția conexă din 6 ianuarie 2006, reclamanta din acțiunea principală a solicitat cumpărătorului, printre altele, să îi transmită, pentru anul 2006, suma totală de 40 823,05 euro ce corespunde drepturilor la plată atribuite vânzătorilor în temeiul acordului referitor la raporturile dintre părți.

28 În urma respingerii acestei cereri de către Landgericht Aurich, reclamanta din acțiunea principală a formulat apel la Oberlandesgericht Oldenburg.

29 Instanța de trimitere consideră că soluția care trebuie dată litigiului cu care este sesizată depinde de validitatea clauzei cuprinse la articolul 9 din contractul de vânzare-cumpărare, în special în raport cu restricțiile referitoare la transferul drepturilor la plată prevăzute la articolul 46 din Regulamentul nr. 1782/2003 și cu obiectivele urmărite de schema de plată unică.

30 În aceste condiții, Oberlandesgericht Oldenburg a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarea întrebare preliminară:

„Articolul 46 alineatul (2) din Regulamentul […] nr. 1782/2003 […] trebuie interpretat în sensul că sunt incompatibile cu această dispoziție și, prin urmare, lipsite de validitate contractele având aparent ca obiect realizarea unui transfer complet și definitiv al drepturilor la plată, însă prin care, potrivit înțelegerii părților, vânzătorul urmează să rămână beneficiarul, din punct de vedere economic, al drepturilor la plată, iar cumpărătorul, în calitate de titular formal al acestor drepturi la plată, trebuie să le activeze exploatând terenurile corespunzătoare și să transmită vânzătorului totalitatea plăților acordate, sau contractele prin care plățile pentru terenuri sunt astfel transferate cumpărătorului încât acesta rămâne obligat, în orice caz după activarea drepturilor și efectuarea plăților, să cedeze periodic vânzătorului o parte a plăților acordate (partea care corespunde exploatației)?”

Cu privire la întrebarea preliminară

Cu privire la admisibilitate

31 Reclamanta din acțiunea principală contestă admisibilitatea cererii de pronunțare a unei hotărâri preliminare pentru motivul că întrebarea adresată nu corespunde situației de fapt din acțiunea principală.

32 În această privință, trebuie amintit că, în cadrul cooperării dintre Curte și instanțele naționale, astfel cum este prevăzută la articolul 234 CE, numai instanța națională, care este sesizată cu soluționarea litigiului și care trebuie să își asume răspunderea pentru hotărârea judecătorească ce urmează a fi pronunțată, are competența să aprecieze, luând în considerare particularitățile cauzei, pertinența întrebărilor pe care le adresează Curții (a se vedea în special Hotărârea din 15 octombrie 2009, Hochtief și Linde-Kca-Dresden, C-138/08, Rep., p. I-9889, punctul 20 și jurisprudența citată).

33 În plus, în cadrul repartizării competențelor între instanțele Uniunii și instanțele naționale, revine Curții obligația de a ține seama de situația de fapt și de contextul normativ, astfel cum sunt definite în decizia de trimitere, în care se înscrie întrebarea preliminară (Hotărârea din 13 noiembrie 2003, Neri, C-153/02, Rec., p. I-13555, punctul 35).

34 Urmează, așadar, ca cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare să fie considerată admisibilă și să fie examinată având în vedere situația de fapt definită de Oberlandesgericht Oldenburg în cadrul deciziei de trimitere.

Cu privire la fond

35 Prin intermediul întrebării formulate, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă articolul 46 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1782/2003 trebuie interpretat în sensul că se opune unui contract, precum cel în cauză în acțiunea principală, având ca obiect transferul definitiv al unor drepturi la plată și în temeiul căruia cesionarul, în calitatea sa de titular al drepturilor la plată, are obligația de a activa drepturile menționate și de a transmite cedentului, în întregime sau în parte, plățile pe care le primește cu acest titlu.

36 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că, deși un contract se caracterizează prin principiul autonomiei de voință, potrivit căruia printre altele părțile sunt libere să își asume obligații reciproce, din reglementarea Uniunii aplicabilă pot rezulta anumite limite ale acestei libertăți contractuale (a se vedea în acest sens Hotărârea din 5 octombrie 1999, Spania/Comisia, C-240/97, Rec., p. I-6571, punctul 99).

37 În special, libertatea contractuală de care dispune titularul unor drepturi la plată nu îi poate permite să își asume obligații care sunt contrare obiectivelor urmărite de Regulamentul nr. 1782/2003.

38 În această privință, trebuie amintit că, potrivit articolului 1 a doua liniuță din Regulamentul nr. 1782/2003, schema de plată unică reprezintă un ajutor de venit acordat agricultorilor. Astfel cum se arată la considerentul (21) al regulamentului menționat, obiectivul ce constă în asigurarea unui nivel de viață echitabil pentru populația agricolă este direct legat de conservarea zonelor rurale. Acesta este, de altfel, motivul pentru care considerentul (24) al regulamentului amintit prevede că este oportun să se condiționeze plata unică de respectarea standardelor în materie de mediu, de siguranță a produselor alimentare, de sănătate și de bunăstare animală, precum și de menținerea unor bune condiții agricole și de mediu în exploatație. Pe de altă parte, legiuitorul a condiționat plata ajutorului de îndeplinirea cerinței ca agricultorul să dețină un număr de hectare eligibile pentru ajutor echivalent cu numărul de drepturi la plată (a se vedea în acest sens Hotărârea din 21 ianuarie 2010, van Dijk, C-470/08, Rep., p. I-603, punctul 33).

39 Rezultă din aceasta că un agricultor nu poate beneficia de schema de sprijin stabilită prin Regulamentul nr. 1782/2003 dacă nu mai îndeplinește condițiile prevăzute de acest regulament. Într-adevăr, în caz contrar, acesta ar obține un avantaj care nu este conform cu obiectivele schemei de plată unică.

40 În ceea ce privește normele prevăzute de Regulamentul nr. 1782/2003 referitor la transferul drepturilor la plată, care face obiectul acțiunii principale, articolul 46 alineatul (2) din regulamentul menționat prevede printre altele că drepturile la plată pot fi transferate fie prin cesiune definitivă, fie prin arendare sau printr-o tranzacție similară.

41 În cadrul unui transfer definitiv, cum este cel din acțiunea principală, agricultorul care până atunci beneficia de drepturi la plată renunță în mod definitiv la pretențiile sale prin cesiunea către un alt agricultor, care activează ulterior aceste drepturi în beneficiul său (a se vedea în acest sens Hotărârea van Dijk, citată anterior, punctul 35).

42 În speță, din decizia de trimitere reiese că vânzătorii au cesionat cumpărătorului toate drepturile la plată care le fuseseră atribuite. Contractul de vânzare-cumpărare prevedea printre altele că părțile erau obligate să declare transferul definitiv al drepturilor la plată autorităților ce administrează baza de date centralizată a sistemului de identificare și de înregistrare a drepturilor la plată.

43 Cu toate acestea, părțile au convenit ca, în raporturile dintre acestea, să atribuie cumpărătorului, printr-o clauză ce figurează la articolul 9 din contractul menționat, un număr determinat de drepturi la plată, cumpărătorul angajându-se să transmită vânzătorilor sumele ce urmau să fie primite anual în temeiul drepturilor rămase, după activarea acestora.

44 Din textul acestei clauze, care prevede în mod expres că cumpărătorul nu are dreptul la toate drepturile la plată care i-au fost transferate, ci numai la o parte dintre acestea, pare să reiasă că intenția părților era ca, în raporturile dintre acestea, să atribuie vânzătorilor o parte dintre drepturile la plată transferate, cu nesocotirea obiectivelor Regulamentului nr. 1782/2003. Astfel, printr-o interpretare *a contrario*, rezultă în mod necesar din această clauză că drepturile la plată rămase revin vânzătorilor. O astfel de apreciere este susținută de faptul că, astfel cum reiese din elementele prezentate Curții, părțile nu au prevăzut nicio limitare în timp a obligației cesionarului de a transmite cedentului o parte a plăților pe care le va primi în temeiul respectivelor drepturi la plată.

45 O astfel de clauză, potrivit căreia, în raporturile dintre părți, cesionarului drepturilor la plată nu i se atribuie decât o parte a drepturilor la plată care i-au fost transferate formal, nu poate fi considerată ca fiind conformă cu obiectivele Regulamentului nr. 1782/2003, astfel cum sunt enunțate la punctul 38 din prezenta hotărâre, în măsura în care aceasta are ca obiect să îi permită cedentului să continue să beneficieze de schema de sprijin instituită de acest regulament fără a fi supus el însuși obligațiilor menționate în capitolul 1 din titlul II al acestui regulament, precum și condițiilor de eligibilitate pentru acordarea ajutorului prevăzute la articolul 33 din respectivul regulament.

46 Cu toate acestea, reclamanta din acțiunea principală a susținut în cadrul ședinței că, la momentul încheierii contractului de vânzare-cumpărare, drepturile la plată nu făcuseră încă obiectul unei atribuiri în Republica Federală Germania și, în special, în Saxonia Inferioară. Astfel, clauza menționată, care ar fi nefericit formulată, nu ar avea drept scop retrocedarea către aceasta a unei părți a drepturilor la plată transferate cesionarilor, ci determinarea, prin referire la valoarea acestei părți a drepturilor la plată, a prețului convenit pentru cesiunea tuturor drepturilor la plată.

47 În această privință, trebuie să se considere că, în lipsa unei dispoziții contrare în Regulamentul nr. 1782/2003, părțile sunt în principiu libere să determine valoarea contraprestației financiare a transferului drepturilor la plată.

48 În aceste condiții, aspectul determinant este de a stabili dacă clauza în litigiu este rezultatul intenției părților de a atribui cedentului, în raporturile dintre acestea, o parte a drepturilor la plată transferate formal, cu încălcarea dispozițiilor Regulamentului nr. 1782/2003, sau de a determina, prin referire la valoarea acestei părți a drepturilor la plată, prețul convenit pentru cesiunea tuturor drepturilor la plată.

49 Revine instanței de trimitere sarcina de a stabili, pe baza situației de fapt pe care numai aceasta o poate aprecia, care era cu adevărat intenția părților.

50 Din ansamblul considerațiilor prezentate rezultă că Regulamentul nr. 1782/2003 trebuie interpretat în sensul că nu se opune unui contract, precum cel în cauză în acțiunea principală, având ca obiect transferul definitiv al unor drepturi la plată și în temeiul căruia cesionarul, în calitatea sa de titular al drepturilor la plată, are obligația de a activa drepturile menționate și de a transmite cedentului, fără nicio limitare în timp, în întregime sau în parte, plățile pe care le primește cu acest titlu, cu condiția

ca un astfel de contract să nu aibă ca scop să îi permită cedentului să păstreze o parte din drepturile la plată pe care le-a cesionat în mod formal, ci să permită determinarea, prin referire la valoarea acestei părți a drepturilor la plată, a prețului convenit pentru cesiunea tuturor drepturilor la plată.

Cu privire la cheltuielile de judecată

51 Întrucât, în privința părților din acțiunea principală, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera întâi) declară:

Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori și de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 2019/93, (CE) nr. 1452/2001, (CE) nr. 1453/2001, (CE) nr. 1454/2001, (CE) nr. 1868/94, (CE) nr. 1251/1999, (CE) nr. 1254/1999, (CE) nr. 1673/2000, (CEE) nr. 2358/71 și (CE) nr. 2529/2001 trebuie interpretat în sensul că nu se opune unui contract, precum cel în cauză în acțiunea principală, având ca obiect transferul definitiv al unor drepturi la plată și în temeiul căruia cesionarul, în calitatea sa de titular al drepturilor la plată, are obligația de a activa drepturile menționate și de a transmite cedentului, fără nicio limitare în timp, în întregime sau în parte, plățile pe care le primește cu

acest titlu, cu condiția ca un astfel de contract să nu aibă ca scop să îi permită cedentului să păstreze o parte din drepturile la plată pe care le-a cesionat în mod formal, ci să permită determinarea, prin referire la valoarea acestei părți a drepturilor la plată, a prețului convenit pentru cesiunea tuturor drepturilor la plată.

Semnături